

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

N. N.

Τύπος γευστικής κροστής με ζάτι μάτια που γυαλίζουν σαν μαύρα ζαί... Μία σφέλιη και λεπτή σιλουέτα. Ντυμένη απλούστατα, ένα μαύρο ταγιέρ σπρίτζ, ένα μικρό καστόρινο καπέλλο, και μία φανέρ αφζάντο συμπληρώνει το ντύσιμό της. Ύψος και κινήσεις που ανήκουν στην «έξολ σόφιτ» που επιδιώκουν τελευταίως όλες η «έστετ». Πρόσφατος λύπη για την απώλεια προσφιλούς αδελφής της συνετέλεσεν όχι μόνον εις τὸ ν' ἀποφεύγη τὸν κόσμο, ἀλλὰ και νὰ ἐξελιχθῆ τὸ ποιητικὸ της ταλέντο. Μία ποιητικὴ συλλογὴ που θὰ κυκλοφορήσῃ προσεχῶς, θὰ πιστοποιήσῃ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ὅτι μπορούν και η γυναίκες νὰ κάνουν ὀρθαίά πράγματα, ὅταν εινε ὀραίες, ὅταν ἔχουν ὀρθά ψυχὴ και ὅταν ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ βλέπουν μόνον τὸ ὀρθαίον

Ἡ Μοναίη

τίησε τον, γρήγορα! Θὰ πέση στὴν θάλασσα, — νὰ τον, οὐς τὸ εἶπα, ἔπεσε στὴν θάλασσα!»

Πράγματι ὁ κ. Γυάττ εἶχε πέσει στὴ θάλασσα. Επειδὴ ὅμως εἶχαμε ἀκόμη μπρός μας τὸ ναυαγισμένον πλοῖο και μὰς προστάτευσεν ἀπ' τὸν ἀνεμο, ὁ Γυάττ με υπεράνθρωπες προσπάθειες ἀρπάχτηκε ἀπὸ ἕνα σχοινί πὸ κρέμονταν ὅτ τὸ πλοῖο και σκαρφάλωσε ἀπάνω. Μόλις βρέθηκε στὸ κατὰστρωμα ὠρμησε σὲν τρελλὸς στὴ καμπίνα του.

Σὲ λίγο τὸν εἶδαμε νὰ ξαναβγαίνοι με τὴ στενόμακρη κάσα του. Τὴν ἔδωσε μ' ἕνα σχοινί στὴ μέση του κ' ἔπεσε στὴ θάλασσα και χάθηκε γιὰ πάντα!...

Καρφώσαμε τὰ μάτια μας στὸ μέρος που εἶχε βουλιάξει. Ἐπὶ μιὰ ὄρα δὲν εἴπαμε λέξη, μὰ τέλος ἐτόλμησα νὰ πῶ:

— Εἶδατε, πλοίαρχε, τί γρήγορα πὸ βουλιάζει με τὴ κάσα του; Δὲ σὰς φάνηκε πολὺ περιεργὸ; Ὁμολογῶ οἱ εἶχα καποιν ἐλπίδας πὸς, θὰ σωτόναε ὅταν τὸν εἶδα νὰ δένεται στὴ κάσα του και νὰ πέφτῃ στὸ νερὸ.

— Εἶταν πολὺ φυσικὸ νὰ βουλιάξῃ τόσο γρήγορα, σὰν μολύβι. ἀπάντησε ὁ πλοίαρχος. Μὰ θὰ ξαναφανῆ στὴν ἐπιφάνεια, ὅχι ἔμας πρὶν νὰ λυώσῃ τὸ ἄλατι.

— Τὸ ἄλατι φ' ὀνομάζει.

— Σούτ, εἶπε ὁ πλοίαρχος, δείχνοντάς μου τὴ γυναίκα καὶ τίς ἀδερφές του πνιγμένον «πρέπει νὰ περιμένουμε και νὰ μιλήσουμε γιὰ ὅτ' αὐτὰ μιὰ στιγμή πὸ κατάλληλη».

Μὲ χλια βιάσα να κατορθώσαμε νὰ σωθούμε.

Ἐνα μῆνα ὕστερ ἀπὸ τὸ ναυάγιό της «Ἀνεξαρτησίας» συνήγθησα τυχαίως τὸν πλοίαρχο Χάρντν στὸ Μπρουκλίν. Φυσικὰ, ἡ συνομιλία μας ἐστράφη στὸ ναυάγιό και στὴ θλιβερὴ μοῖρα τοῦ δυστυχισμένου Γυάττ. Ὁ πλοίαρχος Χάρντν μὸ ἐξαιρετικὸς ἄνθρωπος τότε τὰ εἶξε: Ὁ καλλιτέχνης εἶχε κρατήσει φέσεις τοῦ πλοῖο γιὰ τὸν αὐτὸ του, τὴ γυναίκα του, και τὴς δυὸ ἀδελφές του και μιὰ ὀπρητέρα. Ἡ γυναίκα του ἦταν, ὅπως τοῦ εἶχαν πει, θελκτικῆς ὀμορφιάς και προικισμένη με τὰ πὸ σπάνια προτερήματα. Τὸ πρῶτ ὅμως τῆς 14ης Ἰουνίου (ἡμέρας που ἔκαμα τὴν πρώτη μου ἐπίσκεψη στὸ πλοῖο) ἡ κ. Γυάττ ἔπεσε ἀρρωστὴ και πέθανε. Ὁ σύζυγός της πῆγε νὰ τρελλαθῆ ἀπ' τὴ λύπη του — μιὰ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τοῦ ἀπληρομένου ἄναβάρη τοῦ ταξιδιού του. Ἦταν ἀνάγκη νὰ φέρῃ στὴ μητέρα τῆς γυναίκας του τὸ πτώμα τῆς κόρης της, μὰ ἡ κοινὴ προκλιτήρη τὸν ἐμπόδιζε νὰ τὸ μεταφέρῃ φανερά.

Ὁι ἐπιβάτες θὰ ἐγκατέλειπταν τὸ πλοῖο προκειμένου νὰ συνταξιδεύουν μ' ἕνα πτώμα. Σ' αὐτὸ τὸ δῆλημα βρισκοταν ὁ Γυάττ, ὅταν ὁ πλοίαρχος Χάρντν, στενὸς φίλος του, ἀπεφάσισε νὰ πάχῃ τὸ πτώμα τῆς κ. Γυάττ ὡς ἐμπόρευμα, ἀφοῦ πρῶτα τὸ τυρίχεναν ὄσο πρῶταιναι και τὸ συνσελεύσαν κατόπι με μιὰ μεγάλη ποσότητα ἄλατι σὲ μιὰ κάσα ὑποφερτῶν διαστάσεων. Δὲν ἔφερε ν' ἀναφέρουν τίποτε γιὰ τὸ θάνατό τῆς κ. Γυάττ κ' ἐπειδὴ ὁ καλλιτέχνης εἶχε κρατήσει θέση γιὰ τὴν γυναίκα του, ἔκριναν ἀναγκαῖο πὸς ἔπρεπε κάποιος νὰ ὑποκλιεταί τὸ πρόσωπό της κατὰ τὴ διάρκειά του ταξιδιού. Δὲ δυσκολεῖσταν νὰ πείσουν τὴν ὀπρητέρα νὰ ἀναλάβῃ τὸν ὀλο αυτό. Ἡ ψευδοσύζυγος τοῦ Γυάττ τὴ νύχτα κοιμόναε στὴ συμπληρωματικὴ τρίτη καμπίνα, ἐνῶ ἔκεινος ἀνοίγε τὴ κάσα τῆς γυναίκας του κ' ἔλαυνε μπροστὰ στὸ πτώμα τῆς...

Αὐτὴ ἦταν ὅλη ἡ τραγικὴ τοῦ Γυάττ ἱστορία και τὴν ἀκούσα με λὴν και συντριβῆ... E. A. POE

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΘΙΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ χορευτικὴ κίνησις αὐτῶν τῶν ἡμερῶν ἦτο ζωηροτάτη. Πρὸς τιμὴν τῶν Ἀμερικανῶν ἀξιωματικῶν ἐδόθησαν τρεῖς χορευτικαὶ ἐσπερίδες: εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Πρεσβεῖαν, τὴν Ἱταλικὴν Πρεσβεῖαν και τὸ Ἀκαίον.

— Εἰς τὴν χορευτικὴν προεπερίδα τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβεῖας εἶχαν κληθῆ ὄλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐν Φαλήμφ μοῖρας τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου, τὸ Διπλωματικὸν σῶμα και μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, μεταξὺ τῶν ὀποίων ἡ κ. Καυταντζόγλου, ἡ κ. Πεσματζόγλου, ἡ κ. Βαλαωρίτη, αἱ δε: Διπλαράκου, Σκουζε, Γρουάρη, Ἀνδριτσάκη, Μάνου, Λεωνίδα, Καλλέργη.

— Εἰς τὴν χορευτικὴν προεπερίδα πὸ ἐδόθη παρὰ τῆ Πρεσβευτῆ τῆς Ἱταλίας και τῆ Κε Μπρανμπιλια ὁ κύκλος τῶν κεκλημένων ἦτο στενωτέρως. Μεταξὺ τῶν παρεφερθεῖσῶν ἀθθῶν, ἡ κ. Παπάξη φέρουσα κομφοτάτην μαύρην ἀμφίεσιν, ἦτο ἡ ὀραιότερα. Ἐκ δὲ τῶν δεσποινίδων, ἡ Δις Ν. Διπλαράκου φέρουσα μαύρην βελουδίνην τουαλέταν ἐκτάκτως ἀριστοτεχνικὴν.

— Ὁι Ἀμερικανοὶ ἀξιωματικοὶ ἀπεκόμισαν ἐνθουσιώδεις ἐντυπώσεις γιὰ τὴν ὀραιότητα και κομφοτητα τῶν Ἀθηναίων Κυριῶν και Δεσποινίδων.

— Προχθῆ, Τρίτην ζωηροτάτον ἀπόγευμα εἰς τὸ Κακρίς. Τὸ χορευτικὸν τετραὺν καταλαμβάνεται ὡς ἐξ ἔφδοον ἀπὸ σιμῶν, χορευτῶν και χορευτριῶν. Μεταξὺ ὀμως τῶν ὀποίων ὀλίγοισι κατέχον τὸ μυστικὸν τοῦ χοροῦ, ὅτι πρέπει νὰ χορεύουν με τὰ πόδια και ὀχι με τὸ σῶμα των, τὸ ὀποῖον ὀφείλει νὰ μὲν ἐντελῶς ἀκίνητον.

— Ἐνα ζεύγος ὀμορφῶν ὀποὶ ἐποιν τῆς καὶ θαυμαστῆς ἐπιδείξειότητος εἶναι ἡ Δις Ν. Ν. και ὁ κ. Γ. Β. ὁ ὀποῖος εἶναι ἔξαιρετικὸς, Champrie, και κάτοχος πρώτων βραβείων εἰς δυσκολοτάτους διαγωνισμοὺς χοροῦ στὸ Λονδίνον.

— Ἄλλο ζεύγος εὐχάριστο στὴν θεὰ χορευτικῆς δεξιότητάς, ἡ Κε Συμπούλου φέρουσα ἰδιορρυθμὸν και κομφοῖν τουαλέτα ἀπὸ μαῦρο ντρά γαρινῶσιμένο με πρῶσινο, και μικρὸ καπέλλο μαῖρο — και ὁ κ. Ζίννης.

— Κατὰ Σάββατον Μαρτίς—Ρε μὺ—Μαγ — ζῶνγ παρὰ τῆς κ. και τῆς κ. Βασιλείδῃ. Αἱ κομφοταὶ παῖκτρα μετὰ τῶν παρτεναῖρ των διαμοιράζονται κατὰ μικρὰ τραπεζακια εἰς τὸν ἀνωτέρω δεξίωσιον εἶνε εἰς πλήρη ἀνθῆσιν χάρις εἰς τὴν φωσφορίζουσαν ἐκτυνάδα τῆς οἰκοδεσποίνης.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τῶσι ἄραυτ παρὰ τῆς κ. Θ. Βελλιανίτη, ἐναμαγευτικὸν ἐσωτερικὸν σπιτιοῦ τοῦ τὸ χαρκτηρίζεῖ σπανία μεγαλοπρέπεια. Ἡ οἰκοδέσποινα γοητευτικὴ, ἔφερε τουαλέταν μαῖρη. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἡ κ. Μεσοηνέζη, ἡ κ. και Δις Διπλαράκου, ἡ κ. Μ. Τριανταφυλλοῦ, ἡ κ. Μαυρομικαλή κτλ. Ἡ Μοναίη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

— Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐδόθησαν ἐν Ἀθήναις τρεῖς συναυλία ἐκτάκτως ἐνδιαφέροντος. Ἡ πρώτη ἦτο τοῦ διανομοῦ Ἰσπανοῦ πιανίστα Ντούρμπι, ὁ ὀποῖος; ἐθαύμαβεσε κυριολεκτικῶς χάρις εἰς τὴν ἀφθαστον τέχνην του.

— Ἐξετέλεσε ἔργα τῶν Λιστ, Σοπὲν, Ντεμιλιόν, Μέντελσον, Μπετόβεν, Ἀλμπενιτς και ἄλλων.

— Εἰς τὴν ὀύσαν και τὰ θεωρεῖα διεκρίνοντο αἱ κυρία Κουντουριώτη, Παπαγεωργίου, Νεγροπόντη, Θεοδοσοπούλου, Τοῦμα, Γιαννῆρη, Μεσοηνέζη, Ἀθηναισιδῆ, Ἀργυροπούλου, Χατζηλαζάρου, Κυριακίδη, Καλλιποπούλου, Τριανταφυλλοῦ, Σπυραοῦδη, και ἄλλα.

— Πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἦτο και ἡ δευτέρα συναυλία τοῦ Ντούρμπι, ἡ ὀποία ἐδόθη εἰς τὸ Σαλὸν Ἰντεάλ. Ὁ Ἰσπανὸς πιανίστας ἔταξε με θαυμαστὴν δεξιότητα τὸ Κονάερτο τοῦ Μπετόβεν, τὴν Φανταζί τοῦ Λιστ και τέσσερα ἔργα ἐκτὸς τοῦ προγράμματος.

— Εἰς τὴν αἴθουσαν διεκρίνοντο αἱ κυρία καὶ διδξ Παπαγεωργίου, Οἰκονομοῦ, Φωτιάδῃ, Τριανταφυλλοῦ, Λαγλή, Φίλτσου, Παρσασκεῦ, Βασιλείδου, Νικολαίδου, Ψύλα, Βλάχου, Διμαντοπούλου, Οἰκονομιάκη, Μουτσιῶρη, Γεωργιάδῃ, Διπλαράκου κ.λ.π.

— Ἐπίσης μὰς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία ν' ἀπολαοσωμεν τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα και τὸν μεγάλον μὰς καλλιτέχνην κ. Νικολάου εἰς τὴν Γ' συναυλίαν συδρομητῶν τοῦ ὀδῆου Ἀθῶν.

— Ὁ κ. Νικολάου ἐτραγούδησε με μεγάλην τέχνην μιάν ἄρια ἀπὸ τὸν Δὸν Ζουὰν τοῦ Μόζαρτ. Ἡ ὀρχήστρα ἐξετέλεσε τὴν Συμφωνίαν τοῦ Σιμπέλιου, και ἕνα ἔργον τοῦ Μοισόφουκι. Ἐπίσης εἰς τὸ βιολὶ ὁ κ. Βολονίνης τὸ «Κονάετο εἰς Ρὲ τοῦ Μαρῶς».

— Μεταξὺ τῶν ἀκούσθησῶν διεκρίνοντο αἱ κυρία Θεοῶρη, Τερόγλου, Στεφανόπου, Καλλέργη, Τοῦμα, Βελλιανίτη, Ἀργύρη, Ματρίδου, Ρεζάτι, ντὲ Ερζλ, Μεσοηνέζη και πολλὰ ἄλλα. Μῆριος